

JAK ZÍSKAT MYSL KRISTOVU

CECIL J. duCILLE

(Omega Message, prosinec 1995)

MÉ SRDCE JE JAKO DŮM

(píseň)

Mé srdce je jako dům.

Jednoho dne jsem do něj nechal vstoupit svého Spasitele.
Bylo v něm mnoho pokojů a my do nich postupně vcházeli.

A jednoho dne uviděl ty dveře.

Věděl jsem, že ten den přijde brzy.

Řekl jsem: „Ježíši, nejsem připravený na to,
abychom do toho pokoje vstoupili.“

Neboť v mém srdci je místo, kam ani já nechodím.

Mám tam pár věcí, o kterých jen já sám vím.

On mi však podal klíč, slzy lásky na tváři své, a pravil:
„Já toužím čistým tě mít. Nech mě vejít do skryše své.“

Pak vstoupili jsme dovnitř, když otevřel jsem dveře své.

Tak odkryl jsem svůj skrytý hřích a velmi zastyděl se.
O tom pokoji však když nyní přemýšlím, už se vůbec nestydím.
Neboť vím, že za jeho dveřmi se již neskrývá můj tajný hřích.

Neboť v mém srdci bylo místo, kam ani já nevcházal.

Měl jsem tam pár věcí, o kterých jen já sám věděl.

On mi však podal klíč, slzy lásky na tváři své a pravil:
„Já toužím čistým tě mít, dovol, ať zůstanu ve skryši tvé.“

Máš v srdci místo, kam ani ty nechodíš?

Máš tam pár věcí, o kterých jen ty sám víš?

Tak nech Ho podat ti ten klíč, má slzy lásky na tváři své a praví:
„Já toužím čistým tě mít.“

Nech Ho vejít do skryše své.

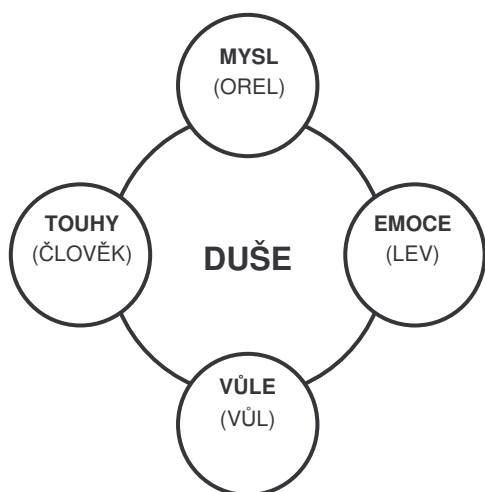
Chvála Bohu! Chci s vámi trochu mluvit o tomto domě. Od dětství se mi opakovaně zdával jeden sen. V tom snu jsem vlastnil dům, který vypadal jako hrad. Ale já se v něm bál. Věděl jsem totiž, že jsou v něm tmavé chodby a v těch chodbách temní duchové. Vždycky jsem se bál, že bych do nich měl někdy vstoupit.

Jak šel můj život dál, víc a víc jsem snil o tom, že bych mohl do určitých místností vstoupit a vyčistit je. Když mě Ježíš spasil, zjistil jsem, že jedno patro v mém domě je zcela čisté, úplně svobodné. Zůstávala tam však další patra, kterých jsem se stále bál. Věci, které jsem si teprve měl podrobit.

Nevím, kdo složil tu píseň, ale myslím si, že to byl člověk, který prožil, že se jeho srdce podobá takovému domu. Vlastně i Bible a Bůh sám nám dávají porozumět přesně této skutečnosti. Bůh říká, že jste Jeho vlastnictvím a Jeho příbytkem. Možná někdy přemýšlíte, o jaký příbytek se vlastně jedná – a právě o tom chci dnes mluvit.

Pokusím se vám nakreslit dva obrázky.

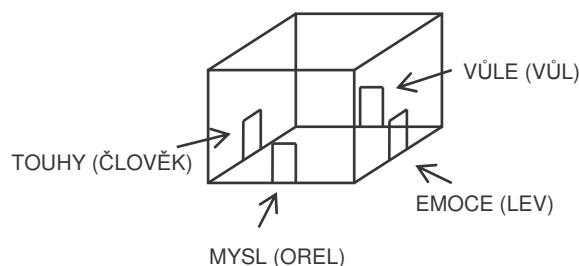
První bude znázorňovat duši, tak jak je popsána v Ezechieli 1,5n. Nejprve nakreslíme jeden kruh a na jeho obvodu čtyři menší: jeden umístíme nahoru, jeden dolů a po jednom na každou stranu. Tyto malé kruhy představují různé oblasti (či rozměry) duše. Pojdme se teď na ně společně podívat.

Horní kruh představuje **mysl**, jejímž symbolem je orel. Spodní kruh představuje **vůli** a jejím symbolem je vůl. Kruh napravo představuje **emoce**,

keré symbolizuje lev. Na levé straně máme člověka, který představuje oblast našich **tužeb**. Tyto rozměry, místnosti či dům reprezentují ucelenou jednotku, kterou nazýváme duše.

Druhý obrázek, který chci nakreslit, má tvar krychle. U této krychle jsou vidět všechny její stěny. Nazvěme ji domem nebo pokojem. Na přední stěnu krychle nakresleme dveře (orel). Další dveře nakresleme na zadní stěnu (vůl), na levou (člověk) a na pravou (lev). Nyní tedy máme dům, který má dveře nebo řekněme otvory ve všech svých stěnách. (Viz Ezechiel 1,10)

Tyto obrázky nám ukazují dvě roviny, ze kterých můžeme vidět, jak funguje duše. První rovina (a o ní dnes budeme hovořit) vidí duši jako celek, jako ucelenou jednotku. Než se na ni však blíže podíváme, chci vám ukázat druhý pohled, který se zaměřuje na jednotlivé složky, z nichž se duše skládá. Zmenšeme si náš trojrozměrný náčrtek krychle (domu) tak, abychom jej mohli vložit do všech čtyř kruhů na prvním obrázku. Pokud vezmete každý dům s jeho čtyřmi dveřmi a tyto dveře znásobíte čtyřmi rozměry duše, zjistíte, že máte šestnáct různých vstupů, skrze které můžete sytit svoji duši. Rozumíte tomu? Máte šestnáct různých otvorů či kanálů, které tvoří vstup do vaší duše.

Nebudu to zde dnes celé probírat, ale dotknu se jen mysli (domu mysli). Vraťme se tedy k první rovině pohledu, která duši předkládá jako celek, spolu s vloženými trojrozměrnými domy v každém kruhu.

Pro lepší srozumitelnost dodávám, že budeme mluvit pouze o jedné přední a třech zadních dveřích.

Máme před sebou obrázek domu naší mysli. Představují-li přední dveře mysl (orla), co budou představovat dveře zadní? Zadní dveře jsou dveře vůle (vola). Vůli vždy reprezentuje vůl. Dveře napravo pak znázorňují emoce

(lva) a dveře nalevo touhy (člověka).

Podívejme se na dveře orla. Orel je vaše mysl a ta má čtvery dveře. To znamená, že mysl má svá zadní vrátka. Jinými slovy, zatímco některé myšlenky vstupují dovnitř předními dveřmi, existují podružné myšlenky, které vcházejí dveřmi zadními – skrze vaši vůli, emoce, touhy nebo vaši lidskou přirozenost.

V Příkladu 4,23 Bůh říká: „*Především stráž a chraň své srdce, neboť z něj pochází život.*“ (Překlad upraven podle originálu.)

Dovolte mi, bratři, abych vám to vysvětlil. Bůh k vám nechce na prvním místě mluvit skrze vaše emoce, vůli nebo jakýkoli jiný otvor, ale chce k vám mluvit skrze vaši mysl. Dává přednost předním dveřím orla, které představují mysl. A Bůh chce, abyste mu celou tuto oblast dali k dispozici, aby k vám skrze ni mohl mluvit.

Veďte si kousek papíru a nakreslete na něm velký kruh, který bude představovat duši. Nahoře nakreslete malý kruh – **mysl**. Jak víte, jsou tu ještě další tři oblasti, ale o nich dnes nebudu hovořit. Poprosím vás, abyste zbylé tři oblasti (kruhy) nakreslili poněkud menší. To však neznamena, že by byly malé. Mysl, vůle, touhy a emoce jsou čtyři složky, které dohromady tvoří celou vaši duši. Uprostřed velkého kruhu nakreslete židli, která bude představovat Boží trůn. To Bůh nazývá vašim srdcem.

Než vás Ježíš spasil, vaše mysl se zaobírala mnohými věcmi. Upřeme teď svoji pozornost na jednu oblast, která naši mysl velmi nepříznivě ovlivňuje či spíše bych měl říci „zamořuje“ (infikuje). Velice mě zarmoutilo, když jsem zjistil, že jsou mezi námi bratři, kteří mají dosud problémy s pornografií. Víte, pornografie je oblast, se kterou musíme jednat bez okolků. Je to zabiják a mnozí z nás jsme se jí jako nevěřící zabývali. Rádi jsme se dívali na erotické, nahé obrázky a podobné věci. Mluvíme o oblasti ve vaší mysli, s kterou je třeba důrazně jednat.

Když jsme došli spasení, přijali jsme Ježíše Krista, který tuto problematickou oblast začal v našich myslích čistit. Zkušenosti s tělesností a s ďáblem mi daly moudrost, abych těmto věcem porozuměl. ZJISTIL JSEM, ŽE TYTO NEČISTÉ VĚCI V ČLOVĚKU ZŮSTANOU, DOKUD PROTI NIM VĚDOMĚ, ROZHODNĚ A RAZANTNĚ NEZAÚTOČÍ A ZE SVÉHO ŽIVOTA JE NEVYMETE.

Bůh vidí mysl jako **obrovskou rozsáhlou** oblast. Jenže my si někdy představujeme, že v sobě máme takovou maličkou věc, které říkáme mysl. Mysl však vůbec není malá. V duchu je mysl obrovsky rozlehlou a rozsáhlou oblastí, která v sobě skrývá pouště, pustiny a suchá místa – místa, v nichž přebývají divoké šelmy. Nalezneme v ní všechny možné i nemožné věci. Ale Bůh chce vaši mysl vyčistit. Víte proč? Protože je to místo, ze kterého bude vládnout Ježíš Kristus. Bůh chce, abyste měli mysl Kristovu.

Dnes budeme nejprve hovořit o problémech v mysli. Pokud bychom o nich nemluvili, neměli bychom příležitost rozpoznat oblasti, které nás trápí a obtěžují, ani bychom neměli možnost na ně reagovat. Pak budeme hovořit o tom, **jak získat mysl Kristovu**. Nestačí jen, abych vám ukázal vaše problémy. Potřebujete se také dozvědět, jak s nimi naložit.

Mysl je oblast, kterou chce satan získat ze všeho nejvíce. Pokud je totiž schopen ovládat vaši mysl, ovládne celé vaše tělo. Pohovořme tedy trochu o problému pornografie a sexu.

Pornografie byla součástí života některých z nás. Vidíte ji v televizi, v kinech, v novinách, v časopisech a každý den ve společnosti. Byli jsme této věci vystavováni do takové míry, že do naší mysli vyryla hlubokou cestu, po níž do nás vstoupil nečistý duch. Když do nás vešel Ježíš Kristus, tento duch se skryl. Ztratil se v jakési hluboké jeskyni, v nějaké části naší mysli, aby mohl nerušeně pokračovat ve své činnosti a nebýt při tom nikým pozorován.

Dovolte mi použít příkladu dveří. Řekněme, že máte přede dveřmi světlo. Co se stane, když dveře otevřete a světlo pronikne dovnitř? Dostane se do místnosti pouze do té míry, nakolik mu to dveře dovolí, a pravděpodobně ozáří dva protější kouty a stěnu. Ve zbytku místnosti nadále zůstanou stíny.

Pornografie je takový temný stín. Jestliže ve svých emocích takový stín jako je pornografie nebo sexuální nečistota máte, pak to znamená, že tam bude ve tmě číhat a čas od času vás napadne. Většinou se za to stydíte nato-lik, že o tom nikomu neřeknete. A tak na vás tato šelma neustále doráží. **JEDINÝ ZPŮSOB, JAK JI DOSTAT VEN, JE, NECHAT NA NI SVÍTIT BOŽÍ SVĚTLO. A DO VAŠICH EMOCÍ SE TOTO SVĚTLO DOSTANE TAK, ŽE HO DO SEBE NECHÁTE ZÁŘIT DVEŘMI SVÉ MYSLI.**

Rozumíte tomu, co říkám?

Jinými slovy tady mluvíme o Kristově trůnu. Bůh bude vládnout celému svému království skrze vaši mysl. Boží vláda vstupuje skrze mysl do duše (která je Jeho královstvím) a z duše dále do těla a do světa. Nechci se nyní pouštět do hlubokých rozborů biblických veršů na toto téma. Nemyslím si, že na to máme v tuto chvíli dost času. Ale pravdou zůstává, že je to mysl, která ovládá celou duši.

Samozřejmě, že se nad vašimi emocemi snaží uplatňovat vládu i další věci. **JINÝMI SLOVY, VŠECHNO KOLEM SE VÁS POKOUŠÍ OVLÁDNOUT PROSTŘEDNICTVÍM VAŠICH EMOCÍ. BRATŘI, NIKDY NEDOVOLTE NIKOMU ANI NIČEMU, ABY VÁS OVLÁDAL SKRZE VAŠE EMOCE. NIKDY TO NEDOVOLTE!** Podívejme se na verš v Izaiáši 11,3, který říká, že Ježíš Kristus nebude ve svých rozhodnutích ovládán *viděním svých očí ani slyšením svých uší*. To platí i pro nás!

Pokud vám někdo řekne něco, co zraní vašeho ducha, a vy na to zareagujete tak, že vás to pošle do pekla, pak jste na tom velice špatně. Pak se totiž nacházíte ve velmi nebezpečné situaci! Zkuste nad tím jen trochu zapřemýšlet. Jestliže k vám někdo může přijít a říct vám něco, co vás dokáže rozčítit a odvrátit tak vaši duši od Boha, pak to znamená, že vám ďábel zavřel a zamkl vaše přední dveře. Ten někdo, kdo k vám přichází zadními nebo bočními dveřmi, uzamkl váš hlavní vchod a Bůh se nemůže dostat dovnitř. Jestliže jste rozzlobení, nemůžete slyšet Boha. Není možné, abyste slyšeli Boha, když zuříte, protože vaše přední dveře jsou zavřené. Rozumíte tomu, co říkám?

Musíte se naučit nechávat přední dveře otevřené. Jedním ze způsobů, jak to můžete učinit, je, že postavíte Boha ke svým zadním a bočním dveřím. Už víte, že máte troje dveře v zadní části domu – dvoje po stranách a jedny vzadu. Jak k nim tedy můžete dostat Boha? Je to opravdu velice jednoduché. Žalmista v Žalmu 119,11 řekl: „*V SRDCI SVÉM SKLÁDÁM ŘEČ TVOU, ABYCH NEHŘEŠIL PROTI TOBĚ.*“ To znamená, že z vašeho srdce vychází energie a život, které střeží vaše zadní dveře.

Tím vám ale neříkám, že máte mít své zadní dveře zavřené. Co by se například stalo, kdyby k vám Bůh z nějakého důvodu zrovna nemohl mluvit skrze dveře vaší mysli a zadní dveře by byly zavřené? Pak Boha neuslyšíte, když k vám bude mluvit skrze vaše emoce, protože dveře lva budou zavřené.

MUSÍTE K NIM POSTAVIT STRÁŽ. A TOU STRÁŽÍ JE BOŽÍ SLOVO SKRYTÉ VE VAŠEM SRDCI. SKRYTÉ NATOLIK, ŽE OTŘESE KAŽDÝM PŘICHÁZEJÍCÍM NEPŘÍTELEM.

Ďábel se k vám vždycky bude snažit mluvit skrze vaše emoce. Ježíš Kristus se na poušti postil čtyřicet dní. Bible neříká, že by k Němu ďábel během těchto dní cokoli mluvil. Čekal, až Mu půst skončí, čekal na chvíli, až Ježíš zcela vyhladoví. Vyhladoví! Bratři, nejsem si jistý, že někdo z vás měl někdy opravdu hlad. Měli jste někdy opravdový hlad? Hlad vás přivádí k samotnému šílenství. Chytíte do ruky cokoli, co se dá sníst. O tomto druhu hladu mluvím. Je to jako šílenství, ale vy se musíte ovládnout. Proto se musíte postit a modlit, musíte cvičit svoji mysl i tělo. Musíte trénovat celou svou duši v tom, že máte jídlo a přitom ho nesníte.

Naším problémem však je, že neznáme důvod, proč se postit, a ani nevíme, jak se postit. Viděl jsem tolik lidí, kteří v půstu neobstáli. Prostě skončili a něco snědli. Bůh ustanovil půst jako způsob, kterým se máme cvičit.

Všichni mladí lidé se musí naučit postit. Musíte se cvičit v tom, jak odolávat pokušení. S jakým pokušením přišel satan za Ježíšem nejdříve? Podívejte se se mnou do Lukáše 4,3. „*Ďábel mu řekl: Jsi-li Syn Boží, řekni tomuto kameni, ať se stane chlebem.*“ Kdyby Ježíš neměl hlad, satan by na něj s tímto pokušením jistě nepřišel. Hlad, který měl Ježíš, byl „čtyřicetidenní hlad“. Každá buňka v Jeho těle křičela po jídle.

Řeknu vám něco o půstu a opravdovém hladu. Při půstu začnete cítit vůni jakéhokoli jídla, které máte rádi. Ďáblové vědí, jak jídlo připravit. Uvaří ho a vy začnete cítit jeho vůni. Žádné pokušení není tak silné jako vůně. Víte to? Ano, je to tak! Pokud někdo používá určitý druh parfému, pak pokaždé, když ho ucítíte, doslova zakusíte přítomnost toho člověka.

Čich je nesmírně mocný smysl. Když jsem ještě učil, dělal jsem ve třídě pokus s vůní, která byla mým žákům velice příjemná. Dělal jsem to proto, aby se na mé hodiny vždycky rádi vraceli. Kdykoli ucítili tuto konkrétní vůni, připomněla jim hodiny zeměpisu. Vůně je účinný spouštěč, který uvádí do pohybu vaši paměť.

Ježíš musel cítit teplý chléb. Víte, my máme doma přístroj na pečení chleba. Když ho naprogramujete tak, abyste měli chléb hotový v šest hodin ráno, musíte v šest vstát, protože jeho vůně vám už nedovolí spát déle.

Předpokládejme, že Ježíš cítil teplý, dozlatova upečený chléb. Když si satan myslel, že Ježíše dostal do bodu, kde ho zvládne, řekl mu: „Nezapomínej, že jsi Boží Syn. Můžeš udělat, cokoli se Ti zachce. Proč si neudělat chléb? Máš hlad a tvůj půst je u konce. Přeruš ho a dej si chléb.“

Co mu Ježíš odpověděl? Odpověděl mu Božím slovem! Ano, Božím slovem! Chci, abyste to viděli. POUZE BOŽÍ SLOVO MŮŽE STŘEŽIT VAŠE ZADNÍ DVEŘE. POKUD NEBUDETE MÍT BOŽÍ SLOVO, ABY STÁLO NA STRÁŽI U VAŠICH ZADNÍCH DVEŘÍ, PAK JE S VÁMI KONEC. UCHVÁTÍ VÁS JINÉ VĚCI. Ježíš řekl: „*Je psáno ...*“ Jinými slovy Boží slovo říká, že „...*ne samým chlebem živ bude člověk.*“ Bible o této věci mluví jak ve Starém, tak i v Novém zákoně. V V. Mojžíšově 8,3 se říká: „*I ponížil tě a dopustil na tebe hlad, potom tě krmil mannou, kteréž jsi ty neznal, ani otcové tvoji, aby známé učinil tobě, že ne samým chlebem živ bude člověk, ale vším tím, což vychází z úst Hospodinových, živ bude člověk.*“

Stejná slova citoval Ježíš v Matouši 4,4 a Lukášovi 4,4. Chci se vás tedy zeptat: „Co pro vás tato slova znamenají?“ „*Ne samým chlebem živ bude člověk, ale vším tím, což vychází z úst Hospodinových.*“ Co to pro vás znamená? Tato slova znamenají přesně to, co říkají. Víte, já jsem zažil hlad. Chci tím říct, že jsem se postil a měl jsem „jednadvacetidenní hlad“. Ten mě přivedl do určitého stavu šílenství. Ale když jsem se modlil, cítil jsem naplnění a uspokojení. A pak jsem šel do práce. Místo oběda jsem se šel ven modlit a znovu mě to uspokojilo a znovu jsem se vrátil do práce.

Co to znamená? Znamená to, že Bůh **vaše** tělo zkonstruoval jako **víceúčelový** stroj. Chci, abyste porozuměli tomu, co vám říkám: vaše tělo může ke svému nasycení a pro svoji potřebu využívat jak **Boží**, tak **příroze-**
nou energii (potravu). Podívejme se na to společně. Je někde v Bibli zaznamenán případ, že by se to stalo? Případ, kdy byla potrava nahrazena Boží energií? Ano, mám na mysli Daniela. Vzpomínáte si na Daniela? „*Ale Daniel uložil v srdci svém, aby se nepoškrňoval pokrmem z stolu královského, a vínem, kteréž král pil.*“ (Dan 1,8) A tak mu dávali jen luštěniny a vodu. Ale Daniel byl tučnější, zdatnější a krásnější než všichni, kdo jedli královské pokrmy!

Ježíš také řekl: „*Můj pokrm jest, abych činil vůli toho, kterýž mne poslal...*“ (Jan 4,34) JINÝMI SLOVY, ČINIT BOŽÍ VŮLI JE POKRM

(JÍDLO), KTERÝ NÁS ZÁSOBUJE JAK FYZICKOU, TAK DUCHOVNÍ ENERGIÍ. Mějte tedy na paměti, že Bůh může doplnit a nahradit i váš fyzický nedostatek. Amen! Já jsem to viděl a nemám naprosto žádnou pochybnost, že je **Boží** vůlí, aby se to dělo.

Nyní přicházíme k dalšímu bodu. Vzpomínáte si na verš, který říká: „*Všechno je možné tomu, kdo věří.*“ Podívejme se společně do Marka, 9. kapitoly, a přečtěme si to v kontextu celého příběhu. Začneme od verše 14: „*Když potom přišel k učedníkům, uviděl, že je kolem nich veliký zástup a že se s nimi hádají zákoníci. A jakmile ho všichni v zástupu spatřili, byli velmi překvapeni a běželi k němu a zdravili ho. Zeptal se tedy zákoníků: ‚Proč se s nimi hádáte?‘ A jeden ze zástupu mu odpověděl: ‚Mistře, přivedl jsem k tobě svého syna, který má němého ducha. Kdekoli se ho zmocní, trhá jím a on pění a skřípe zuby a vyčerpá se. Řekl jsem tedy tvým učedníkům, aby ho vyhnali, ale nemohli!‘ On mu ale odpověděl: ‚Ó nevěřící pokolení, jak dlouho budu s vámi? Jak dlouho vás budu snášet? Přiveďte ho ke mně.‘ Přivedli ho tedy k němu, a jakmile ho uviděl, hned jím ten duch začal tak zmítat, že upadl, válel se po zemi a pění. Ježíš se pak zeptal jeho otce: ‚Jak je to dlouho, co se mu tohle stává?‘ A on řekl: ‚Od dětství. A často s ním házel i do ohně a do vody, aby ho zahubil. Ale můžeš-li něco udělat, slituj se nad námi a pomoz nám!‘ Ježíš mu však řekl: ‚Můžeš-li tomu věřit. Pro věřícího je možné všechno.‘ A otec toho chlapce ihned se slzami vykřikl: ‚Pane, já věřím! Pomoz mé nevěře!‘“ (Překlad NBK)*

I ta nejmenší míra víry uvede do pohybu Boží slovo. Opravdu k tomu stačí jen malá míra víry! Nemusíte ji mít nějakou velikou, úžasnou. Kdokoli z vás může říct nečistému duchu: „Vyjdi z něho!“ Nepotřebujete žádné mambo džambo. Nepotřebujete mluvit v jazycích, tleskat, skákat nebo křičet, aby se to stalo. Někdy všechny tyto věci sice děláme, ale jediné, co potřebujete, je míra víry, kdy víte, že k tomu duchu **mluvíte**, a když řeknete: „Jdi!“, pak **musí** vyjít.

A víte, proč musí vyjít? Protože Bůh nám dal svůj mandát. Ano! Bůh nám dal mandát, který o mnoho přesahuje ten, který dal Adamovi a o který Adam přišel. Ježíš Kristus nám dal svůj mandát, když řekl: „*JDOUCE PO VŠEM SVĚTĚ, KAŽTE EVANGELIUM VŠEMU STVOŘENÍ...*“ protože „*...DÁNA JEST MI VŠELIKÁ MOC NA NEBI I NA ZEMI.*“ (Marek 16,15, Matouš 28,18). Říká tím, že **vám** dal svůj mandát a že **máte** moc nade vším, co se v této oblasti hýbe.

Dovolte mi, abych vám uvedl příklad. Jednou jsem s několika bratry obcházel Miami a hledali jsme místo k pronájmu, kde bychom mohli mít shromáždění. Jeden bratr šel jedním směrem a já se vydal druhým. Po chvíli jsem vstoupil do čtvrtě, kde nežijí žádní černoši. Obyvatelé této části města si očividně ani nepřáli, aby tudy černí chodili. I když jsem černocho, nedělal jsem si s tím hlavu. Jak jsem tak kráčel, najednou se naproti mně vynořil muž s dobrmanem na vodítku. Když mě spatřil, sundal psovi vodítko a přikázal mu, ať se na mě vrhne. Uviděl jsem, jak se ten pes rozběhl přes ulici směrem ke mně. Obrátil jsem se k němu zády a šel jsem dál svou cestou. Když se ke mně přibližoval, otočil jsem se k němu a napomenul ho ve jménu Ježíše. Pes se zastavil a přikrčil se k zemi. Vypadal, jako by ho něco prudce zasáhlo. Pak se otočil a upaloval zpátky za svým pánem. Ten člověk zůstal stát s pusou otevřenou. Nic podobného zřejmě nikdy neviděl. Nemyslím si, že toho psa ještě kdy k něčemu podobnému používal. Jde o to, že když věříte Bohu, pak se nemusíte bát žádného psa. Nemusíte se bát ničeho!

Něco podobného se stalo bratru Branhamovi. Přišel k výběhu, kde se za ohradou proháněl veliký býk. To zvíře právě usmrtilo svého majitele, ale bratr Branham o tom nic nevěděl. Potřeboval však tímto výběhem projít, a tak přeskočil ohradu a vydal se přes pole. Býk se k němu okamžitě rozběhl, a když byl těsně u něho, bratr Branham mu řekl: „Promiň, že vstupuji na tvé území, ale ve jménu JEŽÍŠE se vrať!“ Býk se zastavil a odešel po svém.

PRAVDOU ZŮSTÁVÁ, ŽE BOŽÍ MOC JE VE VÁS A VE VAŠÍ MYSLI (POKUD TUTO OBLAST PLNÍTE BOŽÍM SLOVEM). A NIC NA ZEMI NEBO V PEKLE VÁS NEMŮŽE PORAZIT ANI NAD VÁMI ZVÍTĚZIT. VÍTE, MY NEVYUŽÍVÁME MOC, KTEROU NÁM BŮH DAL. JAK SI MYSLÍTE, ŽE SATAN NIČÍ VAŠÍ MOC? PŘIJDE K VÁM A ŘEKNE: „JEN SE NA SEBE PODÍVEJ. UŽ JSI ZAPOMNĚL, ŽE JSI BYL TAKOVÝ A TAKOVÝ A ŽES UDĚLAL TO A ONO...?“ STÁLE JEŠTĚ TOTIŽ NEROZPOZNÁVÁME ŽALOBNÍKA BRATRŮ. BŮH SVÉ SLOVO NIČÍM NEPODMÍNIL. V BIBLI SE NEŘÍKÁ, ŽE KDYBYS TŘI DNY NEHŘEŠIL NEBO KDYBYS NEUDĚLAL NIC ZLÉHO, PAK „VŠECHNY VĚCI JSOU MOŽNÉ...“ NIC TAKOVÉHO V BIBLI NENÍ! PÍŠE SE TAM: „...MŮŽEŠ-LI TOMU VĚŘITI; VŠECKOŽ JEST MOŽNÉ TOMU, KDO VĚŘÍ.“

To je jedním z našich problémů na tomto světě. Rozhlížíte se kolem sebe a vidíte mocné zázraky, které někteří muži činí. Jenže mnozí z nich se nechávají podvádět, protože se cítí být velkými pro zázraky, které se skrze ně dějí. Ale oni v žádném případě velcí nejsou.

Nikdy nezapomenu na to, co se nám kdysi přihodilo v Miami. Celé roky mi to bylo záhadou. Když vám to teď budu vyprávět, také vás to možná zmate. Ale já vám to vysvětlím. Jeden křesťan měl dar ducha. Abych byl upřímný, nevím jakého ducha, ale on věřil, že ducha Božího. Přišel tehdy do jednoho malého shromáždění v Miami, aby nám tento Boží dar předvedl. Jeho dar byl tím nejzvláštnějším darem, jaký jsem kdy viděl. Byl to duchovní zubař. Pokud jste měli špatné zuby, mohli jste za ním přijít, a on vám je spravil.

Přišel do shromáždění, kde byla dívka, která Bohu řekla, že chce nový zub, protože jí ten původní vypadl. Ale nechtěla ledajaký zub. Přála si zlatý zub. A modlila se za to. Ten člověk přišel a řekl jí: „Pojď sem.“ Vložil jí svoji ruku na ústa a ona zakřičela „Ááá!“ Když se jí pak lidé podívali do úst, spatřili krásný zlatý zub přesně na místě, kde jí předtím chyběl.

A tak tento člověk přijel do Miami, do sboru jedné sestry. Byla to její církev – byla v ní pastorem. Ona však najednou vstala a řekla: „Bratři, lituji, ale rozpouštím shromáždění. Dnes večer nebudeme mít shromáždění, protože tento člověk žije v cizoložství! Vidíte tu ženu vedle něj? To není jeho manželka. Nevěříme, že by zde proto měl konat jakékoli zázraky.“ (K takovému prohlášení je opravdu zapotřebí ženy!)

Všichni byli v šoku. Přítomní starší sboru šli za ní a řekli: „Myslíme, že bychom to neměli ukončit. Zkusme se podívat, co teď bude moct udělat, když jsi ho odhalila. Alespoň zjistíme, zda je to z Boha či nikoli.“ Ten muž povstal a vypadal jako spráskaný pes. Byl z toho celý sklíčený. Řekl: „Bratři, je mi tak líto, co se dnes večer stalo. Zřejmě nebudu moct nic udělat. Musíte se za mě modlit. Zkusím to a uvidíme, jestli něco udělám nebo ne.“ Nikdy nepopřel, že žije v cizoložství. Toho večera se skrze něj v pokoření, kterého se mu dostalo, událo mnohem více zázraků než kdy předtím.

Řeknu vám ještě jeden podobný případ, který mě **opravdu** šokoval. Jeden člověk, byl to doktor psychologie, měl svá ústa plná zubních kazů. Ten „zázračný zubař“ vložil na jeho ústa ruce, řekl slovo a všechny zuby dostaly zlatou výplň. Všechny zuby! Doktor psychologie si řekl: „Mám to!

Vím, co udělám!“ Druhý den zašel k zubaři, ten mu seškrábl trochu z jeho zlatých plomb a poslal vzorek do laboratoře na testy. Laboranti prohlásili, že se nejedná o zlato, ale že nevědí, o co by mohlo jít. Tvrdili, že žádný takový kov na zemi neexistuje. Nějakou dobu jsem žil v domě toho doktora psychologie. Rád bych ho teď po dvaceti letech znovu viděl, jestli má stále ještě v zubech zlato. „Zázračný zubař“ ten zázrak udělal přesto, že žil v cizoložství. A teď si to srovnajte.

Písmo říká, že „...*darů zajisté svých a povolání Bůh nelituje.*“ (Římanům 11,29) Nenechte se podvést zázraky, protože člověk může dělat největší zázraky na světě, ale ty z něj lepšího křesťana neudělají. Pokud věříte Bohu, můžete dělat zázraky. Je to jen otázka toho, jestli věříte Bohu. Jenže by vás to mohlo odsoudit. Viděl jsem, jak to lidi odsuzuje. Víte jak? Uvedu vám příklad. Někdo řekne: „Mám tolik víry, že se mohu modlit za vaše zuby a ty se spraví. Ale nemám víru na to, abych žil spravedlivě.“ Rozumíte tomu? Stejnou víru, se kterou se modlím za zuby, bych měl použít k tomu, abych žil spravedlivý život.

Podívejme se na situaci v Markovi v 9. kapitole, kde bratři nemohli vyhnat démona. Ježíš jim zde říká velice zvláštní věc. Učedníci si Ho vzali stranou a ptali se: „Proč jsme ho nemohli vyhnat?“ Pamatujete si, co jim Ježíš odpověděl? Řekl: „*Toto pokolení nijakž nemůž vyjít, jediné skrze modlitbu a půst.*“ (Marek 9,29) Tím říkal, že se měli modlit a postit. Proč? Protože měli v mysli překážky. Rozumíte tomu? Mluvíme o překážkách v mysli.

Říkám vám pravdu – když se postím za věci, které se zdají být nemožné, najednou se mi stanou možnými. Pro nás je velmi obtížné uvěřit, že „*všechny věci jsou možné*“. Představte si, že jsem si právě zakoupil letenku do Chicaga. Jak těžké by pro mě bylo věřit, že bych mohl být i se svými zavazadly do Chicaga přenesen? Velmi, velmi těžké, bratři! Je to prostě příliš těžké. Ale pravdou i nadále zůstává, že „VŠECHNO je možné tomu, kdo věří“. Jestliže tomu můžete věřit, pak je to možné.

Věřím, že víra je něco, co je nám dáno od Boha. Pamatujete si ještě, co ten muž v Markovi 9 řekl? „*Pane, já věřím! Pomoz mé nevěře!*“ Věděl totiž, že se nenalézá dostatečně vysoko. Proto řekl: „...*pomoz mé nevěře.*“ Ježíš okamžitě zareagoval a přikázal duchu, který v chlapci byl, aby z něho vyšel. Odpověděl na modlitbu toho muže, pomohl jeho nevěře a vysvobodil jeho

syna.

Slovo, že „*všechno je možné tomu, kdo věří*“, se může vztahovat také na vaši duši. Hovořme tedy o části duše, kterou je naše mysl. Chceme mít mysl Kristovu. **Jste schopni teď věřit, že je možné, abyste získali mysl Kristovu?**

Pokud jste baptisté, nebudete věřit, že to je možné. Baptisté učí baptisty, že není možné být zde na zemi dokonalý. Pokud jste běžnými letničnými, také tomu nebudete věřit. Ale jestliže mě už nějakou dobu posloucháte, měli byste být schopni věřit, že je možné získat mysl Kristovu.

Mám pro vás jednu dobrou zprávu. A to, že už občas mysl Kristovu **máte**. Někdy přemýšlíte přesně tak, jako by přemýšlel Ježíš Kristus. Jediným problémem je, že do Jeho přemýšlení vstupujeme a zase z něj vystupujeme. A tento problém vyléčíme jedině tím, že začneme věřit, že „*všechno je možné...*“

Myslím, že jsem došel na dobré místo, kde se mohu dotknout nedotknutelného. Existují lidé, kteří se zabývají metafyzikou. Víte, co to je metafyzika? Jedná se o nadpřirozené, čarodějnické věci. První lekcí, kterou se jako rosenkruciáni v metafyzice naučíte, je to, že dostanete tácek, na který položíte roztrhaný kousek papíru. Svou myslí pak kousky papíru pohybujete sem a tam. Když to dokážete, zvládli jste první krok a jste připraveni přejít na další. Někteří lidé se cvičí v tom, že svou myslí zvedají do vzduchu různé předměty, jako třeba židli, a pohybují jimi po místnosti. Podobné věci dělával například Hitler. Když se rozzuřil, po místnosti začal lítat nábytek. **MLUVÍME ZDE O PŘIROZENÉ MYSLI.** Watchman Nee ji nazýval „skrytou silou duše“. Toto učení vlastně pochází od Jesse Penn-Lewise. Mysl má obrovskou moc, která je však nesrovnatelná s mocí Boží.

Pokud Bohu dovolíte, aby vstoupil do vaší duše, vejde do ní a odstraní z ní všechny překážky. Víte, co tam uvnitř máte? Pojmenuji vám některé věci, které tam máte a které zabraňují vstupu Božího světla. Máte tam rysy a vlastnosti zděděné po předcích. **KDYŽ JSTE PŘIJALI JEŽÍŠE JAKO SVÉHO SPASITELE A KDYŽ TENTO SPASITEL VSTOUPIL DO VAŠEHO SRDCE, NEVEŠEL DO NĚJ TAK, ŽE BY VZAL POD SVOJI SPRÁVU KAŽDIČKÝ MALÝ KOUT. NECHAL TOTIŽ NA VÁS, ABYSTE POUŽILI BOŽÍ SLOVO A DOVOLILI MU TU PRÁCI DOKONČIT. DOVOLTE MU TO! STOJÍ PŘÍMO VE STŘEDU VAŠEHO**

SRDCE A ČEKÁ, AŽ MU DOVOLÍTE VSTOUPIT DO JEDNĚCH DVEŘÍ, DO DRUHÝCH I DO TĚCH DALŠÍCH... JEDINĚ VY MŮŽETE TY DVEŘE OTEVŘÍT.

Ve vaší mysli jsou určité oblasti, ze kterých máte strach. Opravdu to tak je. Pamatuji si, že jsem se léta bál vzteku. Jako zloděj jsem utíkal od každé hádky nebo rvačky, protože jsem se bál, že bych se mohl rozzuřit. Nebyl jsem si jistý sám sebou. Aby Bůh mohl s tímto duchem hněvu jednat, musel mě nechat se postit. Postil jsem se (přerušovaně) asi rok – postil a modlil a prosil jsem Pána, aby nedovolil žádnému člověku proti mně vystoupit. Víte, jako zloděj jsem prchal a skrýval se před tím, co bylo v mé mysli a v mé duši. Utíkal jsem tak dlouho, dokud s tím Pán nemohl jednat. A teprve tehdy, když na tom místě ve mně zapálil oheň a s tou věcí jednal, jsem byl osvobozen. Nyní se už nebojím, že bych se mohl rozzuřit.

Musíte se dostat na místo, kde vámi ďábel nebude moci manipulovat. Víte, jak vámi manipuluje? Dělá to pomocí zpětné psychologie. Chce, abyste šli určitým směrem, a tak vás do něj tlačí. Vy se mu začnete vzpírat, ale nakonec se stejně vydáte tam, kam chce on. Podívejme se na to.

Pokud rozumíte tomu, o čem mluvím, pak chápete, že vámi ďábel chce manipulovat. Co tedy udělá? Pošle někoho, aby vám ublížil. Jen si představte, jak někde sedíte (a buďte upřímní) a nějaký cizí člověk přijde přímo k vám a vrazí vám facku. Kdo z vás by byl schopen říct: „Chvála Pánu! Děkuji Ti, Ježíši, za tuto facku!“ PRÁSK! „...děkuji Ti, Ježíši.“ Řekněte mi, kdo z vás by byl schopen začít tancovat a chválit Boha?

Zatímco vám to tady povídám, vzpomínám si na situaci jednoho bratra, který byl jedním z nejpomazanějších mužů, jaké jsem kdy potkal. Byl jen venkovským kazatelem, ale když kázal Boží slovo, cítili jste, že se něco děje. Amen! Jenže ďábel ho chtěl mít pro sebe, měl na něj zálsusk. Tento kazatel býval dříve rváčem, člověkem, který vejde do baru a celé to tam převrátí vzhůru nohama. Byl silný jako lev. Sám byl schopen zmlátit deset mužů a oni ho nezvládli. Ale Ježíš ho spasil.

Jednou jel svým náklad'ákem a najednou mu nějaký člověk zatarasil cestu a zastavil ho. Když vystoupil, uviděl muže, kterého před nějakou dobou zbil. Ten muž uslyšel, že se stal křesťanem, a rozhodl se, že toho využije. Přistoupil k němu a začal do něj mlátit. Kazatel mu však nastavil druhou tvář. Tak mu vrazil do druhé tváře. A kazatel jen stál a usmíval se na

něj.

Když ten člověk viděl, jak se mu daří, zašel ještě o kousek dál. Popadnul ho, otočil a začal do něj kopat. Najednou se něco zlomilo a kazatel se na toho muže osopil a začal teď kopat on do něho. Kopal ho takovou silou, že kdyby nepřišli lidé a neodvedli ho, jistě by ho ukopal k smrti.

Byl postaven k výslechu před církevní radu. Odpovídal jim: „Ano, ano! Zkopal jsem toho muže. Bible říká, že když mě někdo uhodí do levé tváře, mám nastavit pravou. A když mě uhodí do pravé, mám nastavit levou. A to jsem udělal, bratři, nebo snad ne?“ Oni na to: „Ano, to jsi udělal.“ Pak pokračoval: „Ale Bible mi neříká, co mám dělat, když do mě někdo začne kopat.“ Tak mu to vrátil. Celého ho zkopal! Jeho vztek ho dostal do bodu, kdy už se nedokázal ovládat. Nebyl připraven, nebyl hotov.

Když se do hitlerovských nebo ruských táborů dostal křesťan, mučili ho tím, že před něj postavili nahou ženu. Zavřeli ho s ní do cely a nechali ho tam tak dlouho, dokud nezhřešil. Dokud to nevzdal a nekapituloval. Amen.

BŮH NÁS POVOLÁVÁ K TOMU, ABYCHOM BYLI NAD TÍM VŠÍM. ROZUMÍTE? JESTLIŽE SI TO NEVYŘEŠÍTE DŘÍV, NEŽ PŘIJDOU ZKOUŠKY, JE PO VÁS. MUSÍTE ZVÍTĚZIT DO TÉ MÍRY, ABY ĎÁBEL NEMĚL NAD VAŠÍ DUŠÍ MOC A ABY PRO VÁS PODOBNÉ VĚCI UŽ NEBYLY POKUŠENÍM. MLUVÍME ZDE O MYSLI. VE VAŠÍ MYSLI BUDE BOŽÍ ODVAHA. MUSÍTE SI SKRZE BOŽÍ SLOVO VŠTÍPIT MYSL KRISTOVU.

POKUD BUDETE NADÁLE PŘEMÝŠLET JEN O SVÝCH PŘIROZENÝCH, FYZICKÝCH VĚCECH A BUDETE SE VĚNOVAT TOMU, CO JE PŘIROZENÉ, ZJISTÍTE, ŽE VÁM TO ZABRÁNÍ V PŘIJETÍ PLNOSTI KRISTA. KRISTUS NÁS NYNÍ PŘIPRAVUJE NA SVŮJ PŘÍCHOD. JEŽÍŠ KRISTUS TOTIŽ NEJPRVE PŘICHÁZÍ DO DUŠE, A TEPRVE PAK DO SVĚTA. JAK SE TEDY MŮŽEME PŘIPRAVIT? MUSÍME KE SVÝM DVEŘÍM POSTAVIT STRÁŽ, KTERÁ ZABRÁNÍ VSTOUPIT STARÝM VĚCEM, ALE VPUSTÍ DOVNITŘ BOŽÍ SVĚTLO, A TAK Z NÁS VYTLAČÍ TEMNOTU.

NEPŘEHLÍŽEJ TEMNOTU! Jestliže zjistíš, že jsi zloděj, pak když se modlíš, řekni: „Bože, jsem zloděj, ale hnusí se mi to! Pane Bože, nechci být zlodějem. Vysvobod' mě z toho.“ Víte, co se vám může další den stát? Může

pro vás přijít policie. Prosíte Boha, aby vás vysvobodil, a On s vámi bude jednat přesně tak, jak to potřebujete. Možná pro vás policie nepřijde, ale stejně s vámi Bůh bude jednat skrze oheň, který z vás tu věc vypálí. Bůh s vámi bude jednat skrze tento oheň. Rozumíte mi, bratři?

A TAK MYSL JE NEJDŮLEŽITĚJŠÍ ČÁSTÍ VAŠÍ DUŠE. TO, O ČEM PŘEMÝŠLÍTE, URČUJE, KDO JSTE. JE TO TAK! JAK PŘEMÝŠLÍTE, TAKOVÍ JSTE. BUDEME MUSET ZAČÍT ROZUMĚT TOMU, ŽE BŮH CHCE, ABY NAŠE MYSL BYLA ČISTÁ DŘÍVE, NEŽ DO NÁS ON SÁM VSTOUPÍ.

Dávejte si dobrý pozor, o čem přemýšlíte. Už jste to někdy zkusili? Všimněte si věcí, o kterých od rána do večera přemýšlíte, a zjistěte, co vás nutí přemýšlet tímto směrem. Jestliže vás ďábel může přimět k tomu, abyste mysleli na věci proti Bohu, pak vás v této oblasti ovládá. Slyšíte, co říkám?

TO, CO VÁM TADY ŘÍKÁM, JE, ŽE MYSL JE NEJDŮLEŽITĚJŠÍ ČÁSTÍ VAŠÍ DUŠE. ZPŮSOB, JAKÝM PŘEMÝŠLÍTE, VĚCI, O KTERÝCH PŘEMÝŠLÍTE, VĚCI, KTERÝM DOVOLUJETE, ABY BOMBARDOVALY VAŠE MYŠLENKY – TO JSOU VĚCI, KTERÉ OVLÁDAJÍ CELÝ VÁŠ ŽIVOT. MUSÍTE ZAČÍT PŘEMÝŠLET O BOŽÍM SLOVU!

Mladým lidem vždycky říkávám: „Sežeňte si walkmana a pouštějte si Boží Slovo.“ Zatímco třeba doma uklízíte, dejte si na uši sluchátka. Pouštějte si do uší Boží Slovo. Možná neuslyšíte zvonit telefon, ale nechte do svých uší plynout Boží Slovo. Boží Slovo vás uchrání od toho, abyste minuli Boha.